

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2016. június 16.*

„Fellebbezés — Verseny — Kartellek — EK 81. cikk — A kalciumkarbidpor és -granulátumok piaca, valamint a magnéziumgranulátumok piaca az Európai Gazdasági Térség jelentős részén — Az árak rögzítése, a piacok felosztása és információcsere — 773/2004/EK rendelet — 12. és 14. cikk — Meghallgatáshoz való jog — Zárt meghallgatás”

A C-154/14. P. sz. ügyben,

az **SKW Stahl-Metallurgie GmbH** (székhelye: Unterneukirchen [Németország]),

az **SKW Stahl-Metallurgie Holding AG** (székhelye: Unterneukirchen)

(képviselik őket: A. Birnstiel és S. Janka Rechtsanwälte)

fellebbezőknek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2014. április 2-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselik: G. Meessen és R. Sauer, meghatalmazotti minőségben, segítőkük: A. Böhlke Rechtsanwalt)

alperes az elsőfokú eljárásban,

a **Gigaset AG**, korábban Arques Industries AG (székhelye: München [Németország])

beavatkozó fél az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: T. von Danwitz, a negyedik tanács elnöke, az ötödik tanács elnökeként eljárva, D. Šváby (előadó), A. Rosas, Juhász E. és C. Vajda bírák,

főtanácsnok: N. Wahl,

hivatalvezető: Illéssy I. tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2015. május 13-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2015. szeptember 3-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

* Az eljárás nyelve: német.

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésükkel az SKW Stahl-Metallurgie GmbH (a továbbiakban: SKW) és az SKW Stahl-Metallurgie Holding AG (a továbbiakban: SKW Holding) az Európai Unió Törvényszéke SKW Stahl-Metallurgie Holding és SKW Stahl-Metallurgie kontra Bizottság ítéletének (T-384/09, nem tették közzé, a továbbiakban: megtámadott ítélet) hatályon kívül helyezését kérik, amely ítéletben a Törvényszék elutasította az elsődlegesen az EK 81. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/39.396 – „kalciumkarbid- és magnéziumalapú reagensek az acél- és a földgázágazatban”-ügy) 2009. július 22-én hozott C(2009) 5791 végleges bizottsági határozat (a továbbiakban: vitatott határozat) fellebbezőket érintő részében történő megsemmisítése iránti, valamint másodlagosan a fellebbezőkkel szemben az említett határozatban kiszabott bírság törlése vagy összegének csökkentése iránti keresetüket.

Jogi háttér

Az 1/2003/EK rendelet

- 2 A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003. L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.) 23. cikkének (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A Bizottság határozattal bírságot szabhat ki a vállalkozásokra vagy vállalkozások társulásaira, amennyiben azok akár szándékosan, akár gondatlanságból:

- a) megsértik [az EK] 81. vagy 82. cikk[e]t; vagy
- b) megszegik a 8. cikk alá tartozó ideiglenes intézkedést elrendelő határozatot; vagy
- c) nem teljesítik a 9. cikk szerinti határozat alapján kötelező érvényű kötelezettségvállalást.

A jogsértésben részt vevő vállalkozások és vállalkozások társulásai tekintetében a bírság egyenként nem haladhatja meg az előző üzleti év teljes forgalmának 10%-át.

Amennyiben egy társulás jogsértése a tagok tevékenységéhez kapcsolódik, a bírság nem haladhatja meg a társulás jogsértésével érintett piacon működő tagjai teljes forgalma összegének 10%-át.”

A 773/2004/EK rendelet

- 3 A 2008. június 30-i 622/2008/EK bizottsági rendelettel (HL 2008. L 171., 3. o.) módosított, a Bizottság által az EK-Szerződés 81. és 82. cikke alapján folytatott eljárásokról szóló, 2004. április 7-i 773/2004/EK bizottsági rendelet (HL 2004. L 123., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 3. kötet, 81. o.; a továbbiakban: 773/2004 rendelet) 12. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A Bizottság szóbeli meghallgatás keretében lehetőséget ad érveik kifejtésére azoknak a feleknek, akikhez kifogásközlést intéz, amennyiben a felek írásos beadványukban ezt kérik.”

- 4 E rendelet 14. cikkének (6)–(8) bekezdése a következőképpen fogalmaz:

„(6) A szóbeli meghallgatások nem nyilvánosak. A személyeket külön-külön, vagy a megjelenésre felkért más személyek jelenlétében lehet meghallgatni, tekintettel a vállalkozásoknak üzleti titkaik és más bizalmas információik védelméhez fűződő jogos érdekeire.

(7) A meghallgatási tisztviselő azoknak a feleknek, akikhez kifogásközlést intéztek, a panaszosoknak, a meghallgatásra meghívott más személyeknek, a Bizottság szolgálatainak és a tagállamok hatóságainak lehetővé teheti, hogy kérdéseket tegyenek fel a meghallgatás során.

(8) Minden meghallgatott személy nyilatkozatát rögzítik. A meghallgatásról készült felvételt kérelemre a meghallgatáson megjelent személyek rendelkezésére bocsátják. Tekintettel kell lenni a feleknek üzleti titkaik és más bizalmas információik védelméhez fűződő jogos érdekeire.”

A Törvényszék eljárási szabályzata

- 5 A fellebbezők által benyújtott megsemmisítés iránti keresetre alkalmazandó változatában a Törvényszék eljárási szabályzata 48. cikkének 2. §-a kimondja:

„Az eljárás további részében semmilyen új jogalapot nem lehet felhozni, kivéve ha az olyan jogi vagy ténybeli helyzetből származik, amely az eljárás során merült fel.

Ha az eljárás során a fél az előző bekezdésben említett új jogalapot hoz fel, az elnök a rendes eljárási határidő lejártá után az előadó bíró jelentése alapján és a főtanácsnok meghallgatását követően a másik fél számára határidőt állapíthat meg a jogalap megválaszolására.

A jogalap elfogadhatóságáról az eljárást befejező ítéletben döntenek.”

A jogvita előzményei

- 6 A jogvita releváns előzményeit a megtámadott ítélet 2–4., 24–33., 43. és 63. pontja fejtette ki, és a következőképpen foglalhatók össze.
- 7 A vitatott határozat elfogadásához vezető eljárást az Akzo Nobel NV által a kartellügyek esetében a bírságok alóli mentességről és a bírságok csökkentéséről szóló bizottsági közlemény (HL 2002. C 45., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 155. o.) alapján 2006. november 20-án benyújtott mentesség iránti kérelem alapján indították meg.
- 8 A 2007. január 16-án lefolytatott helyszíni vizsgálatokat, valamint a 2007. július 11-től kezdődően az eljárásban részt vevő társaságokhoz címzett tájékoztatáskéréseket követően a Bizottság 2008. június 24-én kifogásközlést küldött e társaságoknak. A Bizottság abban többek között azt kifogásolta, hogy az SKW az Európai Gazdasági Térségben (EGT) – Írország, Spanyolország, Portugália és az Egyesült Királyság kivételével – az acél- és a földgázágazatban használt kalciumkarbid és magnézium piacán a 2004. április 22-től 2007. január 16-ig tartó időszakban az EK 81. cikkbe ütköző árkartellben vett részt. Ezenkívül, mivel az SKW tőkéjének 100%-a közvetlenül vagy közvetve egymást követően az Evonik Degussa GmbH (a továbbiakban: Degussa), illetve az SKW Holding tulajdonában állt, a Bizottság a kifogásközlésben azt is jelezte, hogy az SKW magatartásáért felelősségre kívánja vonni egyrészt a Degussát a 2004. április 22-től 2004. augusztus 30-ig tartó időszak vonatkozásában, amely utóbbi időpontban az SKW-t az SKW Holdingra ruházták, másrészt pedig a SKW Holdingot a 2004. augusztus 30-tól 2007. január 16-ig tartó időszak vonatkozásában.

- 9 A kifogásközlésre válaszolva a Bizottságnak küldött 2008. október 6-i írásbeli észrevételeikben a fellebbezők kérték, hogy meghallgatás keretében adhassák elő többek között arra vonatkozó érveiket, hogy az SKW Holding a jogsértés időszakában nem gyakorolt ténylegesen meghatározó befolyást az SKW-ra, figyelemmel arra, hogy a Degussa gyakorolt továbbra is meghatározó befolyást az SKW-ra, még azt követően is, hogy ez utóbbit az SKW Holding felvásárolta.
- 10 2008. október 31-i elektronikus levelükben a fellebbezők azt kérték a meghallgatási tisztviselőtől, hogy zárt meghallgatáson adhassák elő az állítólag a Degussa által az SKW-ra gyakorolt befolyásra vonatkozó érvelésüket. E kérelmük alátámasztása érdekében azzal érveltek, hogy az SKW gazdasági túlélése a Degussától függ, mivel a Degussa szállítja számára az általa forgalmazott kalciumkarbid szinte egészét, és e két társaság jelenleg tárgyalásokat folytat egy új beszállítói szerződésről. A fellebbezők hozzátették, hogy ezen érvelésnek a Degussa jelenlétében való előadása komolyan veszélyeztetné az e társaság és az SKW között fennálló kereskedelmi kapcsolatot, és a Degussa részéről megtorló intézkedésekhez vezethet.
- 11 2008. november 5-én a fellebbezők újabb elektronikus levelet küldtek a Bizottságnak, amelyben azt a „gyakorlati megoldást” javasolták, hogy a Degussa a 2008. év végét vagy a beszállítói szerződés e két vállalkozás közötti megkötését követően férhessen hozzá a zárt meghallgatáson kifejtett érvelésükhöz. 2008. november 6-án a fellebbezők pontosították az érvelésük egy részének zárt meghallgatáson történő előadására irányuló kérelmüket igazoló okokat, valamint ezen érvelésük tartalmát, és megismételték az alternatív megoldásra vonatkozó javaslatukat.
- 12 2008. november 6-i levelében a meghallgatási tisztviselő elutasította a fellebbezők kérelmét. Előzetesen megjegyezte, hogy e kérelem nem a fellebbezők szűk értelemben vett üzleti titkainak vagy más bizalmas információinak védelméhez fűződő jogos érdeken alapul. A meghallgatási tisztviselő ennél fogva közölte, hogy a kérelmet a fellebbezők meghallgatáshoz való joga alapján vizsgálja meg. E tekintetben rámutatott arra, hogy a fellebbezők szóban forgó érvelése a Degussa magatartására vonatkozik, és ahhoz, hogy ezen érvelést a Bizottság enyhítő körülményként figyelembe vehesse, annak bizonyító erejét a Degussától beszerzendő nyilatkozattal összevetve kell megvizsgálni. Ezenkívül a zárt meghallgatás megfosztaná a Degussát attól a jogától, hogy szóban válaszoljon a fellebbezők azon állításaira, amelyek legalábbis közvetetten az ő felelősségére vonatkoznak. A meghallgatási tisztviselő a fellebbezők által javasolt gyakorlati megoldást illetően hozzátette, hogy az nem valósítható meg, mivel mind a fellebbezők és a Degussa közötti tárgyalások befejezésének időpontja, mind pedig azok kimenetele bizonytalan.
- 13 2008. november 10-én és 11-én meghallgatást tartottak.
- 14 2009. január 28-i levelükben a fellebbezők, miután emlékeztettek arra, hogy a meghallgatási tisztviselő a jelen ítélet 12. pontjában említett levelében elutasította a kérelmüket, közölték, hogy az SKW és a Degussa között folytatott tárgyalások időközben új beszállítói szerződés megkötéséhez vezettek, így már nincs akadálya annak, hogy a Degussa jelenlétében adják elő szóban az érvelésüknek a Degussa szerepére vonatkozó részét. Ennél fogva a meghallgatási tisztviselőt új meghallgatás tartására kérték, hogy lehetőséget kapjanak az érvelésük ezen, a 2008. november 10-i és 11-i meghallgatáson elő nem adott részének szóbeli előadására.
- 15 2009. február 3-i levelében a meghallgatási tisztviselő azzal az indokkal utasította el ezen új kérelmet, hogy a meghallgatáshoz való jog a kifogásközlésből ered, és annak gyakorlása csak egyetlen alkalommal lehetséges. A meghallgatási tisztviselő azonban lehetővé tette, hogy az általa megállapított határidőn belül a fellebbezők írásban egészítsék ki a Degussa szerepére vonatkozó érvelésüket.
- 16 A vitatott határozat 1. cikkének f) pontjában a Bizottság megállapította, hogy az SKW Holding 2004. augusztus 30-tól 2007. január 16-ig, az SKW pedig 2004. április 22-től 2007. január 16-ig vett részt a jogsértésben. Ami az SKW-t illeti, e határozat (226) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy a Bizottság megállapította, hogy ez utóbbi időszakban e társaság alkalmazottai közvetlenül részt vettek a vitatott

kartellel összefüggő megállapodásokban és/vagy összehangolt magatartásokban. Ami az SKW Holdingot illeti, az említett határozat (245) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy 2004. augusztus 30-tól 2007. január 16-ig az SKW tőkéjének 100%-az SKW Holding tulajdonában állt, és az ugyanezen határozat (245)–(250) preambulumbekzdésében kifejtett okokból a Bizottság úgy vélte, hogy ez utóbbi ugyanazon gazdasági egység részét képezi, mint az SKW, és ennél fogva megállapítható a felelőssége a versenyszabályoknak az SKW által elkövetett megsértéséért.

- 17 A vitatott határozat 2. cikkének f) pontjában a Bizottság a fellebbezőkkel, valamint az Arques Industries AG-val – jelenleg Gigaset AG – szemben a 2004. augusztus 30-tól 2007. január 16-ig tartó időszakban a vitatott jogsértésben való részvételük miatt 13,3 millió euró bírságot szabott ki, és megállapította, hogy e bírság megfizetéséért egyetemlegesen kötelezettek. Ezenkívül e határozat 2. cikkének g) pontjában a Bizottság a 2004. április 22-től 2004. augusztus 30-ig tartó időszak vonatkozásában a Degussával, az AlzChem Hart GmbH-val és az SKW-val szemben egyetemlegesen 1,04 millió euró bírságot szabott ki.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 18 A Törvényszék Hivatalához 2009. október 1-jén benyújtott keresetlevelükkel az SKW Holding és az SKW a vitatott határozat őket érintő részében való megsemmisítését, illetve másodlagosan az e határozatban kiszabott bírságok törlését vagy azok összegének csökkentését kérték.
- 19 Keresetük alátámasztására a fellebbezők hat jogalapot hoztak fel, amelyek közül az első a meghallgatáshoz való jog megsértésén, a második az EK 81. cikk téves alkalmazásán, a harmadik az indokolási kötelezettség megsértésén, a negyedik az egyenlő bánásmód elvének megsértésén, az ötödik az 1/2003 rendelet 7. és 23. cikkének, valamint az arányosság elvének és a büntetések törvényessége elvének megsértésén, a hatodik pedig az 1/2003 rendelet 23. cikke (2) bekezdésének megsértésén alapult.
- 20 A Törvényszék a keresetet teljes egészében elutasította.

A felek kérelmei a fellebbezési eljárásban

- 21 Az SKW és az SKW Holding azt kéri, hogy a Bíróság:
- elsődlegesen, teljes egészében helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet annyiban, amennyiben az a fellebbezők kérelmeit elutasította, és teljes egészében adjon helyt az első fokon előterjesztett kérelmeknek;
 - másodlagosan, részben helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
 - harmadlagosan méltányosan csökkentse a vitatott határozat 2. cikkének f) és g) pontjában velük szemben kiszabott bírságokat;
 - negyedlegesen a megtámadott ítéletet helyezze hatályon kívül, és az ügyet utalja vissza a Törvényszék elé, és
 - az alperest kötelezze a költségek viselésére.
- 22 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:
- utasítsa el a fellebbezést, és

- a fellebbezőket kötelezze a költségek viselésére.

A fellebbezésről

- 23 A fellebbezők fellebbezésük alátámasztásául négy jogalapra hivatkoznak.
- 24 Az első jogalap a meghallgatáshoz való jognak, valamint az arányosság elvének és a „bizonyítékok idő előtti értékelése tilalmának” megsértésére vonatkozik. A második jogalap az EUMSZ 101. cikk és az EUMSZ 296. cikk megsértésén alapul. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság nem állapította meg, hogy milyen arányban oszlik meg a bírság az egyetemleges kötelezettek között. A negyedik jogalap lényegében a Törvényszék eljárási szabályzata 48. cikke 2. §-a első bekezdésének megsértésén alapul.

Az EUMSZ 101. cikk és az EUMSZ 296. cikk megsértésére alapított, második jogalapról

A felek érvei

- 25 A második jogalap első részében, amelyet elsőként kell megvizsgálni, a fellebbezők azt kifogásolják, hogy a Törvényszék megsértette az EUMSZ 101. cikket, mivel nem teljesítette a 2009. szeptember 10-i Akzo Nobel és társai kontra Bizottság ítélet (C-97/08 P, EU:C:2009:536) 74. pontjából eredő azon kötelezettségét, hogy figyelembe vegye az SKW Holdingot és az SKW-t összekötő gazdasági, szervezeti és jogi kapcsolatokra vonatkozó valamennyi releváns elemet akkor, amikor az utóbbi magatartásáért való felelősséget az előbbinek tudja be.
- 26 A fellebbezők közelebbről azt kifogásolják, hogy a Törvényszék nem vette kellően figyelembe az ügy lényeges gazdasági körülményeit, azaz azt, hogy az SKW Holdingnak nem fűződött gazdasági érdeke a kartellhez, továbbá a fellebbezők és a Degussa közötti kapcsolatok jellegét, illetve azt a tényt, hogy a Degussa – még az SKW-nak az SKW Holding részére történő értékesítését követően is – megőrizte az SKW-hoz fűződő gazdasági érdekeit és az e társaság feletti irányítás eszközeit, ami arra utaló döntő valószínűsítő körülménynek minősül, hogy a Degussának lehetősége volt arra, hogy az SKW-ra meghatározó befolyást gyakoroljon.
- 27 A második jogalap második részében a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék megsértette az EUMSZ 296. cikket, mivel különösen a megtámadott ítélet 117–119. és 140. pontjában megállapította, hogy a Bizottság hibát követett el, amikor nem válaszolt a fellebbezők által kifejtett, annak vitatására irányuló érvelésre, hogy a Bizottság az SKW magatartását az SKW Holdingnak tudta be, a Törvényszék azonban a vitatott határozatot nem semmisítette meg, arra hivatkozva, hogy a vitatott határozat szóban forgó indokolása mellékes.
- 28 A fellebbezők szerint ezen indokolás nem tekinthető mellékesnek, mivel egy, az anyavállalat által a leányvállalatára gyakorolt befolyás átfogó értékelése során lényeges körülményre utal.
- 29 Ráadásul az említett érvelés elbírálása rávilágít arra, hogy a Törvényszék nem tulajdonít kellő jelentőséget a vállalkozások ahhoz fűződő alapvető jogának, hogy a Bizottság kellő figyelmet fordítson a vállalkozások által a meghatározó befolyásra vonatkozó vélelem megdöntése érdekében hivatkozott mentő körülményekre. Lényegi jelentőségű ugyanis, hogy mindezen mentő körülmények a Bizottság által végzett kimerítő értékelés tárgyát képezzék, ahogyan erre a Bíróság a 2011. január 20-i General Química és társai kontra Bizottság ítéletben (C-90/09 P, EU:C:2011:21) emlékeztetett.

- 30 Márpedig a jelen ügyben a Törvényszéknek meg kellett volna állapítania, hogy a Bizottság, azáltal hogy csupán röviden annak állítására szorítkozott, hogy az SKW Holding a 2004. augusztus 30-tól 2007. január 16-ig terjedő időszakban meghatározó befolyást gyakorolt az SKW-ra, nem vette figyelembe az SKW-t a korábbi anyavállalatával, a Degussával összekötő gazdasági, szervezeti és jogi kapcsolatokra vonatkozó valamennyi releváns elemet, és nem értékelte azokat kimerítően.
- 31 A Bizottság úgy érvel, hogy a második jogalap elfogadhatatlan, mivel a fellebbezők e jogalappal a Törvényszékhez benyújtott bizonyítékok e bíróság általi értékelését vitatják. A Bizottság hozzáteszi, hogy e jogalap mindenesetre megalapozatlan.

A Bíróság álláspontja

- 32 A második jogalap első részével a fellebbezők lényegében azt kifogásolják, hogy a Törvényszék az SKW Holding által az SKW-ra gyakorolt meghatározó befolyás értékelése során nem vett kellően figyelembe néhány tény, különösen azt, hogy a Degussa megőrizte a korábbi leányvállalatának, az SKW-nak az irányításához fűződő gazdasági érdekét.
- 33 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint kizárólag a Törvényszék rendelkezik hatáskörrel a tényállás megállapítására és mérlegelésére, valamint – főszabály szerint – az általa e tényállás alátámasztása érdekében elfogadott bizonyítékok megvizsgálására. Amennyiben ugyanis e bizonyítékok megszerzése szabályszerűen történt, továbbá az általános jogelveket, valamint a bizonyítási teherre és a bizonyításvételre vonatkozó eljárási szabályokat tiszteletben tartották, kizárólag a Törvényszék feladata annak mérlegelése, hogy a hozzá benyújtott bizonyítékoknak milyen bizonyító erőt kell tulajdonítani. E mérlegelés tehát, eltekintve e bizonyítékok elferdítésétől, nem minősül a Bíróság felülvizsgálata alá tartozó jogkérdésnek (2015. július 9-i Innolux kontra Bizottság ítélet, C-231/14 P, EU:C:2015:451, 59. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 34 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a fellebbezők csupán az azzal kapcsolatos tények Törvényszék általi értékelését vitatják, hogy az SKW Holding meghatározó befolyást gyakorolt az SKW-ra, anélkül hogy arra hivatkoznának, hogy a Törvényszék e tényeket elferdítette.
- 35 E körülmények között a második jogalap első részét mint elfogadhatatlant el kell utasítani.
- 36 A második jogalap második részében a fellebbezők azt kifogásolják, hogy a Törvényszék megsértette az EUMSZ 296. cikket, mivel nem semmisítette meg a vitatott határozatot, noha a Bizottság abban nem fejtette ki, hogy mely okok miatt vélte úgy, hogy a fellebbezők által benyújtott bizonyítékok elégtelenek az SKW Holding által a SKW-ra gyakorolt meghatározó befolyásra vonatkozó vélelem megdöntéséhez.
- 37 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az a kérdés, hogy a Törvényszék helyesen állapíthatta-e meg, hogy a Bizottság nem sértette meg az indokolási kötelezettségét, a fellebbezés keretében a Bíróság felülvizsgálata alá tartozó jogkérdésnek minősül (lásd ebben az értelemben: 2008. november 6-i Hollandia kontra Bizottság ítélet, C-405/07 P, EU:C:2008:613, 44. pont; 2009. szeptember 3-i Moser Baer India kontra Tanács ítélet, C-535/06 P, EU:C:2009:498, 34. pont; 2012. február 16-i Tanács és Bizottság kontra Interpipe Niko Tube és Interpipe NTRP, C-191/09 P és C-200/09 P, EU:C:2012:78, 108. pont).
- 38 Ennélfogva a jelen jogalap második része elfogadható.
- 39 Emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 296. cikk második bekezdésében előírt indokolási kötelezettség olyan lényeges eljárási szabály, amelyet külön kell választani az indokolás megalapozottságától, amely utóbbi a vitatott jogi aktus érdemi jogszerűségére vonatkozik. Valamely határozat indokolása ugyanis azon indokok egyértelmű kifejezésében áll, amelyekben e határozat alapszik. Ha ezen indokok hibában

szenvednek, az a határozat érdemi jogszerűségét érinti, de annak indokolását nem, amely megfelelő lehet annak ellenére, hogy hibás indokokat fejt ki. Ebből következik, hogy a valamely jogi aktus megalapozottságának vitatását célzó kifogások és érvek az EUMSZ 296. cikk megsértésére alapított jogalap keretében nem relevánsak (2015. június 18-i Ipatau kontra Tanács ítélet, C-535/14 P, EU:C:2015:407, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 40 Emlékeztetni kell továbbá arra, hogy bár valamely uniós jogi aktusnak az EUMSZ 296. cikk második bekezdése szerint megkövetelt indokolásából világosan és egyértelműen ki kell tűnnie a szóban forgó jogi aktus kibocsátója érvelésének oly módon, hogy az érdekelt megismerhessék a meghozott intézkedés indokait, a Bíróság pedig gyakorolhassa felülvizsgálatát, nem szükséges, hogy az indokolás valamennyi releváns jogi vagy ténykérdésre kitérjen. Az indokolási kötelezettség betartását egyébként nemcsak a jogi aktus szövege alapján kell megítélni, hanem annak összefüggéseire, valamint az érintett területre vonatkozó jogszabályok összességére tekintettel is (lásd ebben az értelemben: 2015. június 16-i Gauweiler és társai ítélet, C-62/14, EU:C:2015:400, 70. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 41 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a Törvényszék, azáltal hogy a megtámadott ítélet 139–144. pontjában megállapította, hogy a Bizottság nem sértette meg az őt terhelő indokolási kötelezettséget, megfelelően alkalmazta a jelen ítélet 39. és 40. pontjában felidézett elveket.
- 42 A vitatott határozatból ugyanis kitűnik, hogy a Bizottság a határozat (245) preambulumbekkezdésében az SKW Holdingnak tudta be az SKW magatartásáért fennálló felelősséget az alapján, hogy ez utóbbi tőkéjének 100%-a az SKW Holding tulajdonában állt, miközben ugyanezen határozat (246) preambulumbekkezdésében rámutatott arra, hogy azt a vélelmet, miszerint e tulajdonlásból eredően az SKW Holding ténylegesen meghatározó befolyást gyakorolt az SKW-ra, más bizonyítékok is megerősítik.
- 43 A Bizottság ezt követően a vitatott határozat (247)–(250) preambulumbekkezdésében elvetette mindazon érvet, amelyet a fellebbezők a kifogásközlésre adott válaszban tett írásbeli észrevételeikben adtak elő azon vélelem megdöntése érdekében, hogy az SKW Holding ténylegesen meghatározó befolyást gyakorolt az SKW-ra. Így az arra alapított érveléssel kapcsolatban, hogy az SKW Holding nem tudott a jogsértésről, a Bizottság e határozat (247) preambulumbekkezdésében az említett határozat (224) preambulumbekkezdésében már részletesen kifejtett indokolásra utalt, amely indokolás szerint az SKW Holding által vélelmezhetően az SKW-ra gyakorolt meghatározó befolyást nem szabad úgy értelmezni, hogy azt róják az SKW Holding terhére, hogy arra használta fel a befolyását, hogy leányvállalatát a jogsértésben való részvételre ösztönözze, vagy legalábbis azt, hogy e befolyást nem használta fel arra, hogy e részvételt megakadályozza. Az arra alapított érvet illetően, hogy az SKW Holdingnak semmilyen gazdasági érdeke nem fűződött a szóban forgó kartellhez, mivel e társaság látta el a Degussa kereskedelmi képviselőjének szerepét, a Bizottság a vitatott határozat (248) preambulumbekkezdésében elutasította ezen érvet, az e határozat (28) és (31) preambulumbekkezdésében említett beszállítási és szolgáltatásnyújtási szerződésre vonatkozó levélre hivatkozva, amely szerződés értelmében a felek egyike sem tárgyalt a másik javára. Azon érvet illetően, miszerint az SKW Holdingnak az SKW melletti szerepe az egyszerű pénzügyi befektető szerepére korlátozódott, a Bizottság az említett határozat (250) preambulumbekkezdésében megállapította, hogy a Bíróság ugyanezen határozatban hivatkozott ítélkezési gyakorlatára tekintettel ezen érv nem kérdőjelezheti meg azt a vélelmet, hogy az SKW Holding meghatározó befolyást gyakorolt az SKW-ra.
- 44 Ennélfogva a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 145. pontjában megállapította, hogy a Bizottság eleget tett az indokolási kötelezettségének.

- 45 E megállapítást nem kérdőjelezheti meg a fellebbezők által hivatkozott azon körülmény, miszerint a Bizottság a vitatott határozat meghozatalakor nem vette figyelembe az SKW egyik alkalmazottja által írt elektronikus levélre vonatkozó írásbeli észrevételeiket, amely levélre a Bizottság a kifogásközlésben azon állításának alátámasztásaként hivatkozott, hogy az SKW Holding személyzete tudott a szóban forgó kartellról.
- 46 Amint ugyanis a Törvényszék a megtámadott ítélet 118., 119. és 140. pontjában helyesen megállapította, e körülmény nem eredményezheti az indokolási kötelezettség ezen intézmény általi megsértését, mivel annak megállapításakor, hogy az SKW Holding ténylegesen meghatározó befolyást gyakorolt az SKW piaci magatartására, a Bizottság egyrészt arra támaszkodott, hogy az utóbbi tőkéje 100%-ban az előbbi tulajdonában van, másrészt pedig ezen intézmény a vitatott határozat (246) preambulumbekzdésében több más körülményt is megemlített, amelyek helytállónak bizonyultak, és amelyek önmagukban is elegendők azon következtetés levonásához, hogy az SKW Holding meghatározó befolyást gyakorolt az SKW-ra.
- 47 A fentiekre tekintettel a második jogalapot mint részben elfogadhatatlant, részben pedig megalapozatlant el kell utasítani.

Az arra alapított harmadik jogalapról, hogy a Bizottság a vitatott határozatban nem állapította meg, hogy milyen arányban oszlik meg a bírság az egyetemleges adóstársak között, valamint a Törvényszék eljárási szabályzata 48. cikke 2. §-a első bekezdésének megsértésére alapított, negyedik jogalapról

- 48 Harmadik jogalapjuk keretében a fellebbezők azzal érvelnek, hogy a Törvényszék megsértette a szankciók egyértelműségének elvét, valamint a büntetések és szankciók egyéniesítésének elvét, mivel nem semmisítette meg a vitatott határozatot azon körülmény ellenére, hogy a Bizottság nem állapította meg, hogy milyen arányban oszlik meg az egyetemlegesen kiszabott bírság az egyes érintett társaságok között az egyetemleges adóstársakkal való jogviszonyaikban, és ezáltal figyelmen kívül hagyta a 2011. március 3-i Siemens és VA Tech Transmission & Distribution kontra Bizottság ítélet (T-122/07–T-124/07, EU:T:2011:70) 153. és 164. pontjában kifejtett elveket.
- 49 A megtámadott ítélet 126–130. pontja ellen irányuló negyedik jogalapjukkal a fellebbezők azt kifogásolják, hogy a Törvényszék úgy vélte, hogy a Törvényszék előtt e kérdéssel kapcsolatban előadott érvelés új, és ennél fogva a Törvényszék eljárási szabályzata 2015. július 1-je előtt hatályos változata 48. cikke 2. §-ának első bekezdése értelmében elfogadhatatlan.
- 50 E tekintetben a harmadik jogalapot illetően a Bíróság a fellebbezők által hivatkozott 2011. március 3-i Siemens és VA Tech Transmission & Distribution kontra Bizottság ítélet (T-122/07–T-124/07, EU:T:2011:70) ellen benyújtott fellebbezés keretében már kimondta, hogy a Bizottság szankcionálási jogköre nem foglalja magában az annak meghatározására vonatkozó jogkört, hogy hogyan oszlik meg a bírság az egyes egyetemleges adóstársak között a belső jogviszonyaikban, hanem az uniós jog betartása mellett a nemzeti bíróságok feladata, hogy a nemzeti jog alkalmazásával ezt meghatározzák (lásd ebben az értelemben: 2014. április 10-i Bizottság és társai kontra Siemens Österreich és társai ítélet, C-231/11 P–C-233/11 P, EU:C:2014:256, 58. és 67. pont).
- 51 Ennél fogva nem lehet kifogásolni, hogy a Törvényszék nem semmisítette meg a vitatott határozatot azzal az indokkal, hogy a Bizottság nem állapította meg, hogy hogyan oszlik meg a bírság az egyes egyetemleges adóstársak között a belső jogviszonyaikban.
- 52 A harmadik jogalapot mint megalapozatlant tehát el kell utasítani.

- 53 A fentiekre tekintettel a negyedik fellebbezési jogalap, amelyben a fellebbezők azt kifogásolják, hogy a Törvényszék az eljárási szabályzata 48. cikke 2. §-ának első bekezdése alapján mint elfogadhatatlant elutasította az arra vonatkozó érvelésüket, hogy a vitatott határozat nem állapította meg az említett részarányokat, semmiképpen nem eredményezheti a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését, tehát e jogalapot mint hatástalant el kell utasítani.

A meghallgatáshoz való jognak, valamint az arányosság elvének és a „bizonyítékok idő előtti értékelése tilalmának” megsértésére alapított, első jogalapról

A felek érvei

- 54 A megtámadott ítélet 35–63. pontja ellen irányuló első jogalapjukkal a fellebbezők azt kifogásolják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy az, hogy a meghallgatási tisztviselő a közigazgatási eljárásban megtagadta új, zárt meghallgatás tartását, nem jelenti a meghallgatáshoz való joguk megsértését.
- 55 A fellebbezők előadják, hogy e megtagadás az ahhoz való eljárási jog megsértésének minősül, hogy ténylegesen és kimerítően ismertethessék a tényállással kapcsolatos álláspontjukat mind írásban, mind pedig egy meghallgatáson szóban, amely jog már a közigazgatási eljárás szakaszában megilleti őket. A Bizottságnak ugyanis helyt kell adnia a zárt meghallgatás tartása iránti kérelemnek, különösen akkor, ha – amint a jelen ügyben – egyrészt az érintett társaság meg kívánja kérdőjelezni azt a megállapítást, hogy leányvállalatára meghatározó befolyást gyakorolt, és másrészt maga e társaság létét veszélyeztetné, ha a meghallgatásra más, szintén eljárás alá vont társaságok jelenlétében kerülne sor.
- 56 A fellebbezők azon az állásponton vannak, hogy a Törvényszék, noha a Bizottsághoz hasonlóan helyesen végezte el a szóban forgó érdekek mérlegelését, azaz egyrészt a vállalkozások ahhoz fűződő érdekének, hogy bizalmas információikat ne tegyék hozzáférhetővé, másrészt pedig a többi vállalkozás ahhoz fűződő érdekének mérlegelését, hogy védekezni tudjanak esetleges terhelő bizonyítékokkal szemben, a jelen ügyben ezen érdekeket a fellebbezők hátrányára teljesen aránytalanul értékelte.
- 57 A fellebbezők szerint, mivel a közigazgatási eljárás eltérő eredményre vezethetett volna, ha lehetőségük lett volna arra, hogy zárt meghallgatáson adják elő a Degussa szerepére vonatkozó érvelésüket, a Törvényszéknek meg kellett volna semmisítenie a vitatott határozatot.
- 58 A Törvényszék ugyanis, mivel a megtámadott ítélet 53. pontjában megállapította, hogy ezen érvelés nem mentesítheti a fellebbezőket a felelősségük alól, megsértette a „bizonyítékok idő előtti értékelése tilalmának elvét”, és téves bizonyítékokra támaszkodott, aminek következtében az említett érvelés bizonyító erejét illetően mérlegelési hibát vétett.
- 59 A Bizottság előadja, hogy e jogalapot mint elfogadhatatlant el kell utasítani, mivel a fellebbezők e jogalappal a Törvényszék által tett ténybeli megállapításokat, valamint a bizonyítékok e bíróság általi értékelését kívánják megkérdőjelezni, de azt mint megalapozatlant mindenképpen el kell utasítani, mivel a fellebbezőknek a közigazgatási eljárásban elegendő alkalmuk volt arra, a Degussa kartellben való részvételét illetően kifejték álláspontjukat. E tekintetben a Bizottság továbbá úgy érvel, hogy köteles engedélyezni a meghallgatáson való jelenlétet minden olyan vállalkozás számára, amelyet a meghallgatás alkalmával megvádolhatnak, hogy lehetővé tegye számára azt, hogy megismerhesse azokat a körülményeket, amelyek alapján a Bizottság esetleg további kifogásokat hoz fel vele szemben, másrészt pedig, hogy lehetővé tegye számára a védekezést.

A Bíróság álláspontja

- 60 Az első fellebbezési jogalappal a fellebbezők azt kifogásolják, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 63. pontjában megállapította, hogy a Bizottság és a meghallgatási tisztviselő kellőképpen figyelembe vette a fellebbezők meghallgatáshoz való joga tiszteletben tartásának szükségességét, amikor elutasította az iránti kérelmüket, hogy tartsanak zárt meghallgatást azokra az információkra figyelemmel, amelyeket a fellebbezők a meghallgatáson a SKW-nak a Degussával szembeni helyzetével kapcsolatban kívántak előadni.
- 61 Előzetesen, és amint a jelen ítélet 56. pontjából kitűnik, rá kell mutatni arra, hogy a fellebbezők nem vitatják, hogy – amint a Törvényszék a megtámadott ítélet 39. pontjában megállapította – a meghallgatási tisztviselő, amikor értékelnie kell a zárt meghallgatás tartásának célszerűségét, köteles összeegyeztetni az uniós jog versenyszabályaiba ütköző állítólagos jogsértés miatt eljárás alá vont vállalkozás védelemhez való jogának tiszteletben tartását az ezen állítólagos jogsértésre vonatkozó információkat vagy iratokat szolgáltató harmadik felek, személyek vagy vállalkozások ahhoz fűződő jogos érdekével, hogy üzleti titkaik vagy más bizalmas információk védelmet élvezzenek.
- 62 A jelen jogalap keretében tehát csak azt a módot kifogásolják, ahogyan a Törvényszék a szóban forgó érdekeket mérlegelte.
- 63 E tekintetben a megtámadott ítélet 62. pontja a következőképpen szól:
- „Végül rá kell mutatni arra, hogy úgy tűnik, a [fellebbezők] figyelmen kívül hagyják azt a tényt, hogy az SKW tőkéje egészének átruházását követően a Degussa kartellben betöltött szerepére vonatkozó érvelésük, valamint az iránti kérelmük, hogy ezen érvelésről a Degussa ne szerezzen tudomást, szükségessé tette a [fellebbezők] és a Degussa védelemhez való jogából eredő követelmények összeegyeztetését, valamint e vállalkozások érdekeinek mérlegelését. A [megtámadott ítélet] 24–32. pontjában bemutatott tények azt bizonyítják, hogy a meghallgatási tisztviselő csak azt követően végezte el e mérlegelést, hogy meghallgatta a [fellebbezők] magyarázatait ezen érvelés tartalmával és a védekezésük tekintetében való állítólagos jelentőségével kapcsolatban. A fent kifejtett megfontolásokból ráadásul az is kitűnik, hogy a meghallgatási tisztviselő helyesen állapította meg, hogy nem indokolt elsőbbséget adni a [fellebbezők] védelemhez való joga tiszteletben tartásának, és elfogadni azt, hogy így esetleg sérül a Degussa védelemhez való joga. [...]”
- 64 A megtámadott ítélet 62. pontjából következik, hogy a Törvényszék a szóban forgó érdekek mérlegelése során lényegében azon az állásponton volt, hogy a fellebbezők védelemhez való joga nem előzheti meg a Degussa védelemhez való jogát. E tekintetben ezen ítélet 58. és 59. pontjában megállapította, hogy a Degussa védelemhez való jogának tiszteletben tartása megköveteli, hogy e vállalkozás a meghallgatáson lehetőséget kapjon arra, hogy rögtön tudomást szerezzen a fellebbezők által vele szemben esetleg felhozott vádakról, és azokra szóban válaszolhasson.
- 65 A megtámadott ítélet 55. pontjából, valamint a jelen ítélet 9. és 10. pontjából kitűnik, hogy a fellebbezők által zárt meghallgatáson előadni kívánt érvelés arra vonatkozott, hogy a Degussa milyen szerepet játszott az azt követő időszakban, hogy a SKW-t az SKW Holdingra ruházta. Márpedig a Bizottság sem a meghallgatás napján, sem pedig azt követően nem vonta eljárás alá a Degussát ezen időszak vonatkozásában.
- 66 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a meghallgatási tisztviselő, amikor elutasította a fellebbezők zárt meghallgatás tartása iránti kérelmét, figyelembe vette a Degussa védelemhez való jogát, noha a Degussát az nem illette meg, mivel az említett időszak vonatkozásában az eljárásban harmadik félként vett részt.

- 67 E tekintetben az a tény, hogy a Bizottsággal közölt információk közül néhány – amennyiben a Bizottság helyt adott volna a zárt meghallgatás iránti kérelemnek – ezt követően lehetővé tehetné volna, hogy a Bizottság a Degussa érintett jogsértésért való felelősségét az eredetileg figyelembe vett időszakról hosszabb időszak vonatkozásában állapítsa meg, nem releváns, mivel mindenesetre, és amint arra a főtanácsnok az indítványának 60. pontjában rámutatott, a Bizottságnak ebben az esetben kiegészítő kifogásközlést kellett volna intéznie a Degussához, hogy lehetővé tegye az említett társaság számára, hogy előadja az ezen információkkal kapcsolatos észrevételeit.
- 68 Ennélfogva a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, és megsértette a fellebbezők meghallgatáshoz való jogát, amikor megállapította, hogy a meghallgatási tisztviselő jogosan tagadta meg zárt meghallgatás tartását azzal az indokkal, hogy az ilyen meghallgatás sértette volna a Degussa védelemhez való jogát.
- 69 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint azonban a védelemhez való jog megsértése csak akkor vonja maga után a megtámadott jogi aktus megsemmisítését, ha e szabálytalanság hiányában az eljárás más eredményhez vezethetett volna (lásd ebben az értelemben: 2014. július 3-i Kamino International Logistics és Datema Hellmann Worldwide Logistics ítélet, C-129/13 és C-130/13, EU:C:2014:2041, 79. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), amit az érintett vállalkozásnak kell bizonyítania (lásd ebben az értelemben: 2006. június 29-i SGL Carbon kontra Bizottság ítélet, C-308/04 P, EU:C:2006:433, 98. pont).
- 70 E tekintetben rá kell mutatni arra, hogy a megtámadott ítélet 53. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a fellebbezők arra vonatkozó állításai, hogy a Degussa befolyást gyakorolt az SKW magatartására, még ha helytállóak is lennének, a vitatott jogsértésért való felelősségük kérdése tekintetében nem relevánsak.
- 71 A fellebbezők vitatják e megállapítást, azzal érvelve, hogy az arra vonatkozó bizonyíték, hogy a Degussa az SKW-nak a SKW Holding részére történő értékesítését követően is folyamatos irányítást gyakorolt az SKW felett, mindenképpen alkalmas volt arra, hogy megkérdőjelezze az SKW Holding által az SKW-ra gyakorolt meghatározó befolyást, különös tekintettel arra, hogy az SKW Holding csak egy, az ágazaton kívüli külső pénzügyi befektető volt, amely megszerzett egy, a vegyipar területére szakosodott kereskedelmi vállalkozást.
- 72 Ez az érvelés nem fogadható el. Amint lényegében a megtámadott ítélet 43., 119. és 120. pontjából kitűnik, a Törvényszék a tényállás értékelése keretében megállapította, hogy a vitatott jogsértésért való felelősség SKW Holdingnak való betudása mindenesetre több körülményre is alapozható, amelyek a Törvényszék szerint önmagukban elegendők az arra vonatkozó következtetés levonásához, hogy az SKW Holding meghatározó befolyást gyakorolt az SKW-ra. E megállapításra tekintettel a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor különösen a megtámadott ítélet 48., 49. és 52. pontjában – amely pontokra a megtámadott ítélet 53. pontja utal – megállapította, hogy az SKW Holdingnak, amennyiben vitatni kívánja a felelősség e betudását, bizonyítania kell, hogy ő maga nem gyakorolt ilyen befolyást, ily módon az a kérdés, hogy egy másik gazdasági egység, mint például a Degussa, gyakorolt-e meghatározó befolyást, nem releváns.
- 73 Amennyiben a fellebbezők továbbá azt kifogásolják, hogy a Törvényszék megsértette a „bizonyítékok idő előtti értékelése tilalmának elvét”, ezen érvelésük sem fogadható el. A Törvényszék ugyanis akkor, amikor megállapította, hogy a fellebbezők arra vonatkozó állításai, hogy a Degussa befolyást gyakorolt az SKW magatartására, még ha helytállóak is lennének, a fellebbezők vitatott jogsértésért való felelősségének kérdése tekintetében nem relevánsak, nem értékelte idő előtt a bizonyítékokat, hanem csupán elutasította a fellebbezők arra vonatkozó érvelését, hogy a Degussa befolyást gyakorolt az SKW magatartására, és a fellebbezők vonatkozásában feltételezte, hogy e befolyás fennállt.

- 74 Ráadásul rá kell mutatni arra, hogy a megtámadott ítélet 214–228. pontjában, amely pontokra ugyanezen ítélet 56. pontja utal, a Törvényszék nem adott helyt a fellebbezők arra alapított jogalapjának, hogy a Bizottság állítólag jogellenesen tagadta meg az ő esetükben enyhítő körülmények elismerését, amely körülményeket a fellebbezők – amint az említett ítélet 53. pontjából kitűnik – zárt meghallgatáson kívánták előadni.
- 75 Következésképpen a fellebbezők nem bizonyították, hogy a velük szemben indított eljárás az elkövetett szabálytalanság hiányában eltérő eredményre vezethetett volna.
- 76 Sőt a megtámadott ítélet 31., 33. és 62. pontjából kitűnik – amely pontok tartalmát a jelen ítélet 15. pontja idézte fel –, hogy az SKW és Degussa közötti új beszállítói szerződés megkötését követően, azaz abban az időpontban, amikor már nem volt akadálya annak, hogy a fellebbezők előadják a Degussa szerepére vonatkozó érvelésüket, a fellebbezők lehetőséget kaptak arra, hogy írásbeli észrevételeket nyújtsanak be a Bizottságnak.
- 77 Ebből következik, hogy az első fellebbezési jogalapot el kell utasítani.
- 78 A fentiek összességéből az következik, hogy a fellebbezést teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 79 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése alapján, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről.
- 80 Az említett szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése értelmében, amelyet ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 81 Az SKW-t és az SKW Holdingot, mivel peresztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell saját költségein kívül a Bizottság részéről felmerült költségek viselésére is.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.**
- 2) Az SKW Stahl-Metallurgie GmbH és az SKW Stahl-Metallurgie Holding AG saját költségein kívül viseli az Európai Bizottság részéről felmerült költségeket is.**

Aláírások